

OPENBARE RUIMTE ANNA'S HOEVE JUNI 2017

NAAMGEVING OPENBARE RUIMTE

**ONDERBOUWING NAAMGEVING
'OPENBARE RUIMTE ANNA'S HOEVE JUNI 2017'**

**19 JUNI 2017
HILVERSUM**

INLEIDING

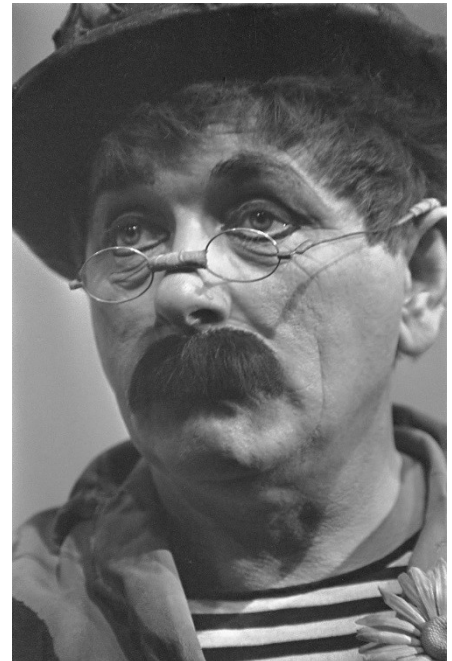
De ontwikkeling van de woonwijk Anna's Hoeve is in volle gang. De straten dienen voorzien te worden van straatnamen. Onderstaande straatnamen zijn noodzakelijk voor de realisatie.

1. Tom Manders
2. Meindert Boekel
3. Benny Vreden
4. Tony van Verre
5. Robert Strating

Op 21 oktober 2014 heeft u aangegeven te kiezen voor het thema 'Componisten, musici en dirigenten uit de omroepwereld'. Hierbij treft u het voorstel voor de naamgeving van de openbare ruimte in de woonwijk Anna's Hoeve. De voorgedragen straatnamen passen binnen het thema

1. TOM MANDERS

Volledige naam	Antoon Manders
Geboren	23 oktober 1921
Geboorteplaats	Den Haag
Overleden	26 februari 1972
Overlijdensplaats	Utrecht
Pseudoniem	Dorus
Beroep	tekenaar, komiek en cabaretier

Antoon (Tom) Manders (Den Haag, 23 oktober 1921 – Utrecht, 26 februari 1972) was een Nederlandse tekenaar, komiek en cabaretier. In de laatste functie werd hij met name bekend als Dorus.

Biografie

Hoewel zijn geboorte officieel in de archieven staat als 24 oktober, is hij eigenlijk op 23 oktober geboren. Zijn vader liet hem een dag later inschrijven, omdat hij voor een zondagskind geen vrije dag kreeg. Al jong bleek zijn talent voor tekenen. Hij volgde de ULO, en volgde daarna een driejarige avondcursus Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag. Manders was onder andere actief als reclameschilder en ontwerper van affiches. Later ontwierp hij ook decors voor toneel en cabaretvoorstellingen. Tot zijn vaste opdrachtgevers behoorden Theater Carré, Lou Bandy, Heintje Davids en Wim Kan. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Manders in Duitsland tewerkgesteld, maar na een half

jaar ontvluchtte hij zijn schildersbaantje. Door Kan kwam Manders op het idee zelf cabaret te gaan doen, net als zijn oudere broer Kees.

Vanaf 1953 was Manders betrokken bij de inrichting en programmering van Carel Kamlags revuecafé Saint-Germain-des-Prés aan het Rembrandtplein in Amsterdam. Manders trad daar zelf op als het typetje dat zou uitgroeien tot de zwerver Dorus. Toen hij van de VARA de uitnodiging kreeg iets voor televisie te doen, liet hij het café nabouwen in de studio en startte een succesvol televisieprogramma dat enkele jaren te zien zou zijn.

Tussen 1956 en 1962 werkte Manders samen met organist Cor Steyn ("meneer Cor Steyn") voor het programma De Showboat. Samen waren zij verantwoordelijk voor nummers als Twee motten, M'n volkstuintje, De crocus en de hyacint, Als ik wist dat je zou komen, Bij de marine en Figaro.

Het pand aan de Mauritsstraat 65 in Rotterdam, waar tot in 1960 de Chemicaliënhandel v/h E. Schuddebeurs NV was gevestigd, werd in 1967 tot het Cabaret Dorus omgebouwd, dat in 1970 weer moest sluiten. Nu staat er op die plaats een wooncomplex dat sinds 1 november 1985 de naam Tom Mandershof draagt.

Manders raakte in de financiële problemen toen hij probeerde Dorus-films te produceren. In 1967 won hij een Zilveren Roos, en begon een nieuwe show in zijn nieuwe theater. Nog tijdens de bouwperiode lanceerde hij in de zomervakantie een kindermatinee, met daarin o.a. Bij Dorus op schoot. Legendarisch is de scène van de zomer 1967, op 18 november uitgezonden bij de Vara-tv, met het tweejarige meisje Corrina Konijnenburg, dat Poessie Mauw eindeloos blijft zingen. Toen in 1970 de Rotterdamse club sloot, stopte ook het programma. In 1971 kwam Dorus nog één maal terug op de televisie tijdens een programma met een verborgen camera, waarbij hij mensen de stuipen op het lijf joeg als wassen beeld in Madame Tussauds. In hetzelfde jaar had hij nog een hit met In de hemel is geen bier.

Begin februari 1972 kreeg Manders een auto-ongeluk. In het ziekenhuis werd geconstateerd dat hij kanker had. Drie weken later stierf Manders aan een hartaanval. Hij werd gecremeerd in Crematorium Daelwijck in Utrecht.

2. MEIDERT BOEKEL

Geboren	15 september 1915
Overleden	2 mei 1989
Genre(s)	HaFaBramuziek
Beroep	componist, organist en dirigent
Instrument(en)	orgel

Meindert Boekel (Amsterdam, 15 september 1915 - Hilversum, 2 mei 1989) was een Nederlands componist en dirigent.

Levensloop

Op 11-jarige leeftijd kreeg Boekel te Hoorn bij Evert Koning orgel- en harmonielessen. Reeds als 13-jarige werd hij aangesteld tot organist van de Herstelde Evangelisch Lutherse gemeente in Hoorn. Zijn studie deed hij aan het Amsterdamse conservatorium bij Cornelis de Wolf en Anton van der Horst in het vak orgel alsook bij Ernest Mulder voor harmonieleer en contrapunt.

Carrière

In 1937 werd hij organist aan de Nieuwe Waalse Kerk in Amsterdam. Na de Tweede Wereldoorlog dirigeerde hij het Amsterdams Vocaal Ensemble en in 1946 werd hij organist en koor-dirigent bij de NCRV-Radio in Hilversum. Later werd hij dirigent bij de Nederlandse Omroep Stichting N.O.S. in Hilversum van het Groot Omroepkoor en bleef daar tot zijn pensionering. Verder was hij dirigent van bekende andere koren zoals Soli Deo Gloria, Hoorn; Koninklijke Christelijke Oratorium Vereniging Excelsior (KCOV Excelsior) met als hoogtepunt uitvoeringen van de Mattheuspassie en de Messiah in het Concertgebouw te Amsterdam; alsmede HaFaBra-orkesten, en in het bijzonder, bij de Nationale brassband Nederland. Boekel ondervond kritiek dat hij als gerespecteerd koordirigent een symfonieorkest met koor tezamen minder bij machte was te dirigeren doch de bezoekers kwamen hoofdzakelijk voor de religieuze beleving.

Prijzen

Hij had ook nog tijd om te componeren voor koren en HaFaBra-orkesten. In 1950 werd hij onderscheiden met de compositieprijs van de Stad Amsterdam en 1964 won hij de Hilvarenbeekse Muziekprijs met zijn Symfonische scène Saint David, voor harmonieorkest.

3. BENNY VREDEN

Benny Vreden, pseudoniem van Benoni Roelofs (Amsterdam, 17 februari 1913 - Loosdrecht, 25 januari 1975), was een Nederlands componist, conferencier, zanger en tekstschrijver.

Biografie

Benny Vreden werd geboren in Amsterdam als Benoni Roelofs. Hij groeide op in Soest aan de Dalweg, waar hij een groot deel van zijn leven zou doorbrengen. Hij doorliep de Handelsschool en de HBS. Vervolgens werd hij vertegenwoordiger van bandenfabrikant Vredestein, maar hij besteedde steeds meer tijd aan het schrijven van teksten en gedichten. In de jaren '30 verschenen in de Soester bladen meer dan 300 gedichten van zijn hand over de actualiteit van de dag. Hij drong langzaam door in het wereldje van het cabaret en werd in 1938 gevraagd als conferencier en liedjeszanger mee te werken aan de Bonte Dinsdagavondtrein, het populairste AVRO-radioprogramma van die jaren. Hij begeleidde zichzelf op piano of accordeon. Daarmee begon zijn succesvolle loopbaan, onder de naam Benny Vreden.

Kort na de Tweede Wereldoorlog leidde Benny Vreden enige maanden het 'ondergrondse' cabaret De Molshoop, gevestigd in een gelijknamig 'theater' in een bunker in Soest. Hieraan werd onder anderen meegewerkt door Wim Ibo, Hetty Blok en Lia Dorana. Hij was enige tijd hoofd van de amusementsprogramma's van Radio Herrijzend Nederland en de Wereldomroep. Met onder meer Piet Ekel richtte hij een groep op, die aanvankelijk VPRO-Cabaret heette, maar in de praktijk al gauw gewoon Gezelschap Benny Vreden werd genoemd. Met wisselende thema's en samenstelling trok men namens de omroep het land door, 150 avonden per seizoen, 7 jaar lang, op basis van eigen teksten, ideeën en muziek. Toen Wim Sonneveld plotseling een tournee voor militairen in het toenmalige Nederlands-Indië moest afzeggen nam het Gezelschap Benny Vreden zijn plaats in, waarna ook nog Brussel, Londen en Parijs werden aangedaan.

In zijn bijzonder informatieve boek 'n Luisterrijk verleden rangschikte Piet Ekel, Vreden decennia later onder de 'alleskunnens': de weinigen die alle aspecten van het vak beheersen. Op het terrein van de radio waren dat volgens Ekel; Jan de Cler, Willy van Hemert en 'duivelskunstenaar' Benny Vreden. In diezelfde periode maakte hij deel uit van radio-ensembles, onder anderen een sextet met Guus Jansen (waarvoor hij onder andere Het rythme van het leven schreef). Hij schreef liedjes voor ensembles van diverse omroepen, zoals de Romancers o.l.v. Gerard van Krevelen. Zijn compositie 't Is kersenfestijn in spreuwenland werd bekend door de vertolking van de Jonge Flierefluiters o.l.v. Johan Jong. Zijn bekendste lied is Heel de wereld, waarmee Corry Brokken in 1958 het Nationaal Songfestival won (arrangement Bert Paige, 9e op het Eurovisiesongfestival). Vreden schreef ook tunes voor radiatorbrieken als De groenteman (AVRO).

In 1953 begon hij een kinderliedjesprogramma waarmee hij even bekend werd als een decennium later. In 1967 vertelde hij in een interview hoe dat tot stand kwam:

"Het was in de stille tijd – de zomermaanden van 1953 – toen ik ineens een idee kreeg om een kinderliedjesprogramma te maken. Ik kwam erop, omdat ik overal – van kleuters tot beginnende teenagers – liedjes hoorde zingen van Max van Praag en Eddy Christiani. Uitstekende artiesten, maar zij brachten toch echt niet een repertoire afgestemd op kinderen. Ik dacht, misschien kan ik wel een paar opvoedende kinderschlagers maken, want ik had en heb nog steeds een pedagogische tik. Ik schreef een paar liedjes en probeerde die uit op een paar kinderpartijtjes. De liedjes deden het wel vond ik. Ik zocht contact met de VARA. Daar zeiden ze: probeer het maar, het is nu toch een slappe tijd. Met die

liedjes stapte ik naar de studio en begon te zingen samen met de kinderen, die men daar verzameld en dus aan mij overgeleverd had. Het ging prachtig. Het was een live-uitzending zonder repetities vooraf. Eigenlijk was iedere uitzending een repetitie, want wij stopten als het fout ging. Lopend naar de studio had ik pas de naam van het jongetje bedacht, waarover ik een paar liedjes had geschreven, namelijk Barend Bluf. Een jongetje, dat alles fout deed. Na de tweede uitzending bleek mij, dat ik niet meer behoefde te zoeken naar onderwerpen voor Barend. De kinderen kwamen er zelf al mee aandragen. Ze vertelden in geuren en kleuren dat ze Barend Bluf op de 's-Gravelandseweg hadden zien lopen, waar hij gevaarlijk overstak. Dat Barend Bluf zich nooit waste en ga zo maar door, want de kinderfantasie is onuitputtelijk."

Zo ontstonden liedjes als De politie is mijn beste kameraad, Moeder mag ik een snoepje, De natuur is geen vuilnisbak en Doe het dopje op de tube van de tandpasta: 'Het programma sloeg ongeloofelijk aan. Er werden Barend Bluf-grammofoonplaten gemaakt, boekjes enz.' Benny Vreden kwam er zeven jaar lang driemaal in de week, om zeven uur 's avonds samen met een kinderkoortje via de radio mee in de Nederlandse huiskamers.

Vreden bezat een veelzijdig talent: hij was niet alleen liedjesschrijver, conferencier, zanger en pianist, maar ontdekte ook jong talent zoals Thérèse Steinmetz en Saskia & Serge en was bovendien een belangrijk producer. Zo richtte hij een eigen productiebedrijf op, was hij bedenker en uitvoerder van het eerste huifkarcabaret, schreef hij musicals en andere zangspelen voor amateurs, onder andere ten behoeve van scholen, verenigingen en bedrijven. Hij coachte en begeleidde zangers in de lichte muziek-wereld en legde zich toe op muziek met en voor kinderen. Zo bedacht hij de jaarlijkse musical voor de hoogste klas van de basisschool. Nog altijd worden liedjes, verhaaltjes etc. voor de jeugd door het bedrijf geproduceerd. Naast alle genoemde activiteiten speelde Vreden bovendien een sleutelrol in de geschiedenis van de reclamejingle. Zijn bedrijf was actief op de volgende gebieden: jingles, spots, radioprogramma's, films, tv-campagnes, grammofoonplaten, achtergrondmuziek, geluidseffecten en 'jingle-reclame op voetbalvelden'. De studio produceerde talloze liedjes 'die niet voor de hitparade zijn gemaakt'. Vreden zette hiervoor ook bekende artiesten in: Corry Brokken, Herman Emmink, Jos Brink, Harry de Groot en vele anderen. Meestal schreef hij zelf tekst en muziek, en leidde het ensemble.

4. TONY VAN VERRE

Geboren	2 mei 1937
Geboorteplaats	Middelburg
Overleden	12 maart 2000
Overlijdensplaats	Veere
Beroep	radiopresentator

Tony van Verre (Middelburg, 2 mei 1937 – Veere, 12 maart 2000) was een Nederlands programmamaker en liedjesschrijver.

Zijn loopbaan begon in het AVRO-radioprogramma Minjon, een kweekvijver voor nieuw talent. Hij werd destijds afgewezen door de Toneelschool, maar studeerde wel theaterwetenschappen. Hij kwam te werken bij de VARA en kwam met programma's als;

- Vrij entree (radio),
- En dan heb je een chanson (liedjes met Harry Bannink, piano)
- Tony van Verre ontmoet.

In dat laatste programma uitgezonden op de zondagochtend interviewde hij destijds bekende schrijvers en acteurs, onder wie Godfried Bomans, Simon Carmiggelt, Albert Mol, C. Buddingh' en Johan Fabricius. Een aantal gesprekken werd later in boek- en/of elpeeform uitgegeven. In het kader van dat programma werden vier afleveringen gemaakt met Annie M.G. Schmidt. Vlak na de uitzending van Ko van Dijk jr. overleed de acteur. De opnamen werden vaak bij Van Verre thuis opgenomen. Van Verre knipte vervolgens zijn eigen stem eruit (hij was nogal nerveus) en liet Joop Koopman het commentaar verzorgen.

Hij werd geëerd voor zijn werk door de Zilveren Reismicrofoon (1978).

5. ROBERT STRATING

Robert Strating (18 maart 1961 - Huizen, 11 april 2011) was een componist, arrangeur, producer en toetsenist. Hij is vooral bekend als componist (samen met Jean Louis Knapper) van de titelmuziek van de succesvolle televisieserie Medisch Centrum West.

Levensloop

Robert Strating werd geboren op 18 maart 1961. Hij volgde het conservatorium en was vanaf 1980 actief als professioneel muzikant. Op 22 augustus 1983 was hij te zien in het televisieprogramma Nieuwe Oogst, een talentenshow van de AVRO, waar hij derde werd met het zelfgeschreven Janro. Van het nummer werd door Philips een single uitgebracht met op de b-kant het eveneens door hem gecomponeerde Novelle.

Met A.W. ('Tonny') Leroy, een neef van André Hazes, schreef hij het thema van Zoals u wenst, mevrouw, de muzikale comedy met Hazes in de hoofdrol die de VARA in het seizoen 1983-1984 uitzond.

Vanuit zijn studio in Hollandsche Rading schreef Strating meer herkenningsmelodieën voor televisieprogramma's, waaronder Medisch Centrum West (Maladie d'amour), Te land, ter zee en in de lucht en een herkenningstune van de TROS.

Robert Strating overleed op vijftigjarige leeftijd aan longkanker.
